

Tehillim-Psalms for the Ages (Chapter 28-Part II)

3/26/14

Rabbi Shmuel Silber

rabbisilber@suburbanorthodox.org

1. תהלים פרק כח

א לְדָוִד אֱלֹהִים יְהוָה | אֶקְרָא צוּרִי אֶל־תַּחֲרֹשׁ מִמֶּנִּי פֶן־תַּחֲשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יֹרְדֵי בֹר: ב שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְשׁוּעֵי אֱלֹהִים בְּנִשְׁאֵי יָדַי אֶל־דְּבִיר קִדְשֶׁךָ: ג אֶל־תִּמְשַׁכְּנֵי עִם־רְשָׁעִים וְעִם־פְּעֻלֵי אֲנֹן דְּבָרֵי שְׁלוֹם עִם־רְעֵיהֶם וְרָעָה בְלִבָּם: ד תֵּן־לָהֶם כְּפַעֲלָם וּכְרַע מֵעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הַשֵּׁב גְּמוּלָם לָהֶם: ה כִּי לֹא יִבְיִנוּ אֶל־פַּעֲלֹת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יָדָיו יִהְרָסוּ וְלֹא יִבְנֶם: ו בְּרוּךְ יְהוָה כִּי־שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי: ז יְהוָה | עֲזֵי וּמִגְנֵי בּוֹ כִּטַּח לְבַי וְנִעְזַרְתִּי וַיַּעֲלֵז לְבַי וּמִשִּׁירֵי אֱהוּדָנוּ: ח יְהוָה עֲזַלְמוּ וּמְעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא: ט הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבִרְךָ אֶת־נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם:

1. Of David. To You, O Lord, I call. My Rock, do not be deaf to me, lest You be silent to me, and I will be likened to those who descend into the Pit. 2. Hearken to the voice of my supplications when I cry out to You, when I lift my hands towards Your Holy Sanctuary. 3. Do not cause me to be drawn with the wicked or with those who work iniquity, who speak peace with their friends but evil is in their heart. 4. Give them according to their deeds and according to the evil of their endeavors; according to the work of their hands give to them; return their recompense to them. 5. For they do not understand the works of the Lord or the deeds of His hands. He shall break them down and not build them up. 6. Blessed is the Lord, for He has heard the voice of my supplication. 7. The Lord is my strength and my shield; my heart trusted in Him and I was helped; my heart rejoiced and I will thank Him with my song. 8. The Lord is strength to them and He is the stronghold of the salvations of His anointed. 9. Save Your people and bless Your inheritance, and tend them and elevate them forever.

Approach #1:**2. אבן עזרא תהלים פרק כח פסוק ט**

(ט) הושיעה – בעבור שהזכיר כי השם היה עוזו ויעלוזו לבו התפלל שירעה את ישראל על כן הושיע' וברך להוסיף השם עליהם וישמרם כמו הרועה על כן ורעם ונשאם כלומר שיושבים במקור' גבוה שלא תוכלנה החיות להזיקם ורבי משה אמר כי ונשאם שיתן להם צרכם כדרך ינשאוהו אנשי מקומו:

3. רד"ק תהלים פרק כח פסוק ט

(ט) הושיעה את עמך וברך את נחלתך, הושיעם מאויביהם וברך אותם במעשה ידיהם. ורעם, ענינו: כרעה עדרו ירעה (ישעיה מ, יא). ונשאם, על העמים. עד העולם, תפילתי עליהם בין בימי חיי בין אחרי מותי כל ימי עולם. ופירוש עד העולם, עד סוף העולם:

Approach #2:**4. אלשיך על תהלים פרק כח פסוק ט**

וזוהו (ט) הושיעה את עמך הם ההמון, וברך את נחלתך הם הנבחרים, תבא להם הטוב, גם שלא אהיה אני הרועה אותם, כי אם ורעם ונשאם אתה עד העולם, כי על היותם עמך ונחלתך אני עושה, לא על היות לי רוב עם הדרת מלך שאני המלך ורועה אותם, כי מי יתן תושיע את עמך מיצרים הם ההמון הבלתי צדיקים, וברך את נחלתך, גם שאתה תרעה אותם ולא אני כי אם ורעם כי נחלתך ועמך המה, וירויוחו שעל ידי כן תנשאם עד העולם:

5. זרע יעקב

גושע בה' חשוועה עולמים דהטעם וואו על הגלות שהי' לאחר גאולה היראשונה משני שהיתה הגאולה ע"י אדם שאינו נצחי כך הגאולה אינו נצחי אבל הגאולה דלעמיד שאנו מנפים ב"ב דכחיד אקים את סוכת כו' ד"ל אקים בעצמי שהקב"ה בעצמו יגאלם וכשם שהוא קיים נצחי כך היתה גאולתו קיום נצחי וגאולת עולם שהי' להם וזהו ישראל עושע בה' שה' בעצמו יגאלם ואז יהי' חשוועה עולמים שלא יהי' שוב גלות אחרי' כנ"ל • וז"ש ג"כ הושיעה את עמך בעצמך כנ"ל ואז זרעם ונשאם על העולם שהי' הגאולה גאולת עולם כנ"ל ;

Approach #3:

6. זרע יעקב

לישראל בגבורות עוזו טסק על העבר ; (ט) הושיעה את עמך • עפמרו"ל בכרכות הפולין דמרי עלמא מאי כחיב בהו מי כעמך ישראל גוי א' בארץ ומי גוי גדול וגוי' או פקסה אלקים וי' • ומרונוים באלו הפסוקים שכאשר אנו מרובקים בית"ש בן ית"ש מרובק בע' ובימי לאתנו מארץ מצרים יראנו נפלאות לגאלינו • וז"ש הושיעה את עמך כפי הרמוז הבא בתפילין שיגאלנו בן יקיים ב"ב • וברך

7. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ו עמוד א

אמר ליה רב נחמן בר יצחק לרב חייא בר אבין: הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו? אמר ליה: ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. ומי משתבח קודשא בריך הוא בשבחייהו דישראל? – אין, דכתיב: את ה' האמרת היום (וכתיב) וה' האמריך היום. אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם; אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, שנאמר: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם, שנאמר: ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.

Approach #4:

8. The Hirsch Psalms: Chapter 28

V. 9. As we have already noted in the beginning of this Psalm, David's trust in the Lord is strengthened because he is aware of his own exalted position in the midst of the Jewish nation. He knows that the welfare of his people is closely knit with his own, and that therefore, he, too, will have a part in the help, guidance and exaltation which is sure to come to his people.

9. תהלים פרק כג

א מזמור לדוד יהוה רעי לא אֶחָסֵר:

1. A song of David. The Lord is my shepherd; I shall not want.

10. מלבי"ם תהלים פרק כג פסוק א

א. (א) מזמור לדוד, במזמור הזה חרט את קורותיו מעת היותו רועה צאן במדבר עד שעלה למלוכה, תחלה ישקיף על ראשית ימי חייו עת התבודד עם הצאן במדבר, וידמה א"ע כצאן רועה על נאות דשא ואת ה' כרועה המשגיח עליו בעין חמלה, השנים האלה הם היו אצלו מבחר ימי חייו בעוד

התבודד עם קונו, בעוד יזמר לפניו על הגיון בכנור נעים זמירות ישראל, בעוד לא נטל עליו כתר המלוכה להפרידו מן הדבקות עם ה', שכן מצאנו שגם אחרי מלכו קרא א"ע תמיד בשם עני ודל, כי זמן הזה היה הזמן המאושר אצלו, ובאשר היה רצון ה' להוציאו מחיי ההתבודדות לרעות צאן עמו, סבב סבובים שילקח לבית שאול להיות מנגן בכנור ושם נתן בלבו להלחם עם גלית ויהי לשם, ואז העלה עליו חמת שאול ויתן לו את בתו, במאה ערלות פלשתים, ואחר זה רדף אחריו להרגו, וכ"ז היו סבות אל הצלחתו עד שהגיע למלכות,

ב. וכ"ז היה נגד רצון דוד שהיה חפץ יותר בחיי ההתבודדות וזכר תמיד ירחי קדם הטובים בעיניו מכתר המלוכה ונדמה בזה ... ובזה נבא אל הבאור, ה' רועי, צייר ימי ילדותו, ודמה את עצמו לשה ואת ה' לרועה אותו במדבר, אומר הן ה' הוא רועי ובודאי לא אחסר דבר, כי איני צריך רק מרעה טובה ומים לשתות, ורועי ה'.